

תת"ע (פתח תקווה) 6823-12-16 - מדינת ישראל נ' הראל בן-דוד

תת"ע (פתח-תקווה) 6823-12-16 - מדינת ישראל נ' הראל בן-דודשלום פתח-תקווה

תת"ע (פתח-תקווה) 6823-12-16

מדינת ישראל

נגד

הראל בן-דוד

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בפתח-תקווה

[05.03.2017]

לפני כבוד השופט אורן בועז

ב"כ המאשימה עו"ד מלכה

הכרעת דין

לנאשם נמסרה ביום 3/3/16 הודעת תשלום קנס בסך 750 ₪ בגין נסיעה ברכב מסוג סוזוקי מ.ר. 9585712 בכביש 4 לכיוון צפון, על השול ולא על הכביש, עבירה בניגוד לתקנה 33(א) לתקנות התעבורה.

משמיש הנאשם את זכותו להישפט על הודעת תשלום הקנס, הגישה המאשימה כתב אישום כנגדו. במועד המענה, ביום 11/1/17, כפר הנאשם בכתב האישום ובתגובתו לאישום ציין כי מדובר בכביש עמוס ובמועד האירוע משאית שנסעה לפניו סתה שמאלה למרכז הכביש והאינסטינקט שלו היה לסובב את ההגה ימינה. הוא נסע עם שני גלגלים על השול, על מנת למנוע תאונה וחזר לנתיב.

עוד ציין הנאשם כי לא יתכן שנסע קילומטר על השול.

בדין ההוכחות העיד מטעם המאשימה השוטר רס"ל שניר ישראל (להלן: "השוטר"), אשר ערך לנאשם את הדו"ח שהוגש וסומן ת/1, כמו כן הוגש מזכר שנערך באותו יום על ידי השוטר ובו ציין כי המרחק בו הרכב נסע אינו 2

קילומטר כפי שתועד בדו"ח. אלא לאחר בדיקה שערך המרחק שנסע הנאשם על השול היה לערך כקילומטר.

בהתאם לגרסת המאשימה (ת/1) ועדותו של השוטר בבית המשפט, במהלך סיור על כביש 4 כאשר השוטר נמצא בניידת משטרתית כחול לבן בנוסעו על הנתיב הראשון מימין לכיוון צפון הבחין ברכבו של הנאשם מאותת ימינה ועולה על שול ימין, כאשר משמאלו הפס הצהוב, בהתאם לתיאור המופיע בת/1, הנאשם המשיך בנסיעה על השול

כקילומטר, כאשר השוטר נוסע מאחוריו בשומרו על קשר עין רצוף עימו.

השוטר כרז לנאשם לעצור בצד הדרך, רק לאחר שנכנסו לעיר ראשל"צ על מנת לעוצרו במקום בטוח. השוטר ערך את הדו"ח, הסבירו לנאשם ומסרו לידיו.

עוד צין השוטר בת/1 כי באותה עת מזג האוויר היה נאה, אור יום והראות היתה טובה וסימני הדרך נראו בצורה טובה.

בת/1 נרשמה תגובתו של הנאשם "חשבתי שיש משאית תקועה, בסה"כ רציתי לנצל ולעקוף לכיוון ראשל"צ, אתה צודק, עשיתי טעות תתחשב בי".

מנגד טען הנאשם כי תיאורו של השוטר אינו נכון, הוא נאלץ לבלום את רכבו בשל משאית שנסעה בצורה לקויה לפניו, הוא לא נסע על השול כפי שתיאר השוטר ובהתאם לעדותו נסע עם שני הגלגלים וחזר לנתיב הנסיעה מיד לאחר מכן. עוד ציין בפני הנאשם כי בידיו צילום של תחזית מזג האוויר מאתר "WEATHER" שמציינת כי באותו יום היה מעונן ולכן טענתו של השוטר כי מזג האוויר היה נאה אינה נכונה.

כמו כן, הציג בפני השוטר הנאשם, סרטון שצילם כחודש לאחר האירוע ולדבריו תומך בטענתו כי לא היתה אפשרות פיזית בגלל תנאי הדרך לנסוע עם הרכב על השול קילומטר אחד, כפי שהעיד השוטר בעדותו בביהמ"ש. דיון והכרעה:

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמם ושמעתי עדויותיהם השתכנעתי במידה הדרושה במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים: עד התביעה תיאר באופן מפורט את נסיבות ביצוע העבירה, תוך התייחסות לכל רכיביה ולעובדות הרלוונטיות באישום. העד ציין כי בעת האירוע נהג בניידת משטרה, הבחין בביצוע העבירה על ידי הנאשם ונסע אחריו על השול ובהמשך כרז לו לעצור לאחר שפנו לכיוון ראשל"צ במקום בטוח.

לא מצאתי תימוכין או ראיה מדוע יתאר השוטר מצב דברים שלא התרחש. מדובר בשוטר ותיק אשר היה במשמרת עבודתו וזאת לצורכי אכיפה. לא הוצג בפני כל נימוק שיש בו לבסס טענה כי השוטר טעה או לא דיבר אמת (ע"פ ירושלים 2416/08 גלבוש נ' מדינת ישראל).

עדות השוטר בבית המשפט היתה מהימנה ולא נסתרה בחקירה נגדית.

מנגד לא מצאתי את עדות הנאשם כמהימנה ומתארת את התרחשותן של העובדות נכונה.

בתגובתו לכתב האישום טען הנאשם כי נאלץ לסטות לשול מאחר והמשאית סטתה שמאלה.

בעדותו בביהמ"ש ציין שהכביש היה עמוס "...משאית לפני מחלטה שהיא רוצה להמשיך ישר לכיוון צפון, לכביש 4. מפאת הענין של להימנע מתאונה". (פרוטוקול עמ' 6 שורות 27-28).

בתגובתו מיום האירוע ציין "חשבתי שיש משאית תקועה..."

עדויות בביהמ"ש במועד המענה ובחקירתו הראשית והנגדית הינה בגדר עדות כבושה שמשקלה אפסי.

יתרה מכך, תגובתו במועד ביצוע העבירה עומדת בסתירה לדבריו לעיל "...אתה צודק, עשיתי טעות" ומהווה תימוכין לראיות המאשימה.

בנסיבות הענין ולאחר שהזהרתי את עצמי כי מדובר בעדות יחידה במשפט פלילי, החלטתי להרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

גזר דין

לנאשם נמסרה הודעת תשלום קנס ע"ס 750 ₪ בה יוחסה לו עבירה של נהיגה ברכב על השול בניגוד לתקנה 33(א) לתקנות התעבורה.

לאחר ניהול הוכחות הורשע הנאשם בעבירה זו.

שעה שבוחר נאשם לנהל משפט בעניינו אין ביהמ"ש כבול לנקוב בתשלום הקנס (ע"פ (ירושלים) 2458/08 פדרמן נ' מדינת ישראל, ראה גם רע"פ 7223/06 יהודה יולזארי נ' מדינת ישראל).

המחוקק אפשר לנאשם לשלם קנס מינימלי ומופחת מבלי להידרש להליכים משפטיים, אם נדרשים להליכים משפטיים והנאשם הורשע, לא יפחת הקנס המוטל עליו מהסכום הנקוב מהודעת הקנס (סעיף 230 לחסד"פ).

בעניינינו, לא ניתן להסתפק בסכום המינימלי, לנאשם ותק נהיגה משנת 1995 ולחובתו 5 הרשעות קודמות, אחרונה שביניהם מיום 14/6/16 בגין עבירה של סטיה מנתיב.

משבחר הנאשם לנהל את משפטו על פי זכותו, אין מקום להקל עימו כדוגמת נאשם המודה בהזדמנות הראשונה. אשר על כן, אני דן את הנאשם לעונש הבא:

קנס:

אני מטיל על הנאשם קנס כספי בסך 1,500 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתם. הקנס ישולם עד יום 05/06/17.

ב"כ הנאשם/ הנאשם הונחה לגשת למזכירות לקבלת שובר תשלום.

זכות ערעור לבית משפט מחוזי לוד תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום ז' אדר תשע"ז, 05/03/2017 במעמד הנוכחים.